

Konklusion

- 1) *Indehaveren af et kvalifikationsbevis, der er udstedt i værtslandet, kan påberåbe sig bestemmelserne i Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, for at få adgang til det lovregulerede advokaterhverv i denne medlemsstat, under forudsætning af at han bestået en egnethedsprøve, når kvalifikationsbeviset er udstedt for en postgymnasial uddannelse af mere end tre års varighed, og indehaveren også har et ligestillet kvalifikationsbevis udstedt i en anden medlemsstat for en supplerende uddannelse af mindre end tre års varighed, der har givet vedkommende adgang til i den sidstnævnte medlemsstat at optage det lovregulerede advokaterhverv, hvilket vedkommende rent faktisk udøvede dér på datoen for sin ansøgning om adgang til egnethedsprøven.*
- 2) *Direktiv 89/48, som ændret ved direktiv 2001/19, skal fortolkes således, at det er til hinder for, at de kompetente myndigheder i værtslandet afslår at give en person, der befinder sig i en situation som sagsøgeren i hovedsagen, adgang til egnethedsprøven til udøvelse af advokaterhvervet, når den pågældende ikke kan fremlægge bevis for at have gennemført den praktiske uddannelse, som kræves i henhold til denne medlemsstats lovgivning.*

⁽¹⁾ EUT C 141 af 20.6.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2010 — Ilonka Sayn-Wittgenstein mod Landeshauptmann von Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof, Østrig)

(Sag C-208/09) ⁽¹⁾

(Unionsborgerskab — retten til at færdes og tage ophold på medlemsstaternes område — lov på forfatningsniveau i en medlemsstat om adelens afskaffelse i denne medlemsstat — efternavn for en voksen person, som er statsborger i nævnte stat, erhvervet ved adoption i en anden medlemsstat, hvor vedkommende er bosiddende — adelig titel og adelsmærke som del af efternavnet — myndighederne i den første medlemsstats registrering i civilstandsregistret — berigtigelse på embeds vegne af registreringen — fjernelse af titlen og adelsmærket)

(2011/C 63/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Sagsøgt: Landeshauptmann von Wien

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 18 EF — en medlemsstats forfatningslov, der afskaffer adelen i denne medlemsstat, og som forbyder sine statsborgere at bære udenlandske adelsbetegnelser — afslag givet af denne medlemsstats myndigheder på registrering i fødselsregisteret af en adelsbetegnelse og et adelsmærke, som er en del af efternavnet på en voksen person, der er statsborger i denne medlemsstat, og som har fået navnet i en anden medlemsstat, hvori den pågældende har bopæl som følge af, at personen er blevet adopteret af en statsborger i sidstnævnte medlemsstat

Konklusion

Artikel 21 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at myndighederne i en medlemsstat under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, nægter at anerkende alle dele af et efternavn for en statsborger i denne stat, således som dette navn er blevet fastsat i en anden medlemsstat, hvor denne statsborger er bosiddende, i forbindelse med, at vedkommende i en voksen alder blev adopteret af en statsborger i denne anden medlemsstat, når efternavnet omfatter en adelig titel, som ikke er tilladt i den første medlemsstat i henhold til forfatningen, når de foranstaltninger, der er truffet af disse myndigheder i denne sammenhæng, er begrundet i hensyn vedrørende den offentlige orden, dvs. at de er nødvendige for beskyttelsen af de interesser, som de har til formål at garantere, og står i rimeligt forhold til det formål, der lovligt tilstræbes.

⁽¹⁾ EUT C 193 af 15.8.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. december 2010 — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, tidligere Suomen Terveystalo Oyj mod Oulun kaupunki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Markkinaoikeus — Finland)

(Sag C-215/09) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — direktiv 2004/18/EF — blandet kontrakt — kontrakt, der indgås mellem en ordregivende myndighed og en privat virksomhed, der er uafhængig af denne myndighed — stiftelse af en fælles virksomhed med lige store kapitalandele, som leverer sundhedstjenester — forpligtelse påtaget af parterne til i en overgangsperiode på fire år at købe de sundhedstjenester, som de skal yde deres ansatte, fra den fælles virksomhed)

(2011/C 63/07)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Markkinaoikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, tidligere Suomen Terveystalo Oyj

Sagsøgt: Oulun kaupunki